

Posudek vedoucí bakalářské diplomové práce

Monika Vodová: Pozice žen na kandidátních listinách politických stran v České republice

Bakalářská práce Moniky Vodové je zaměřena na zajímavé téma spojené s přístupem různě ideologicky definovaných stran ke kandidatuře žen. Samotné téma považuji za relevantní pro zpracování na bakalářské úrovni. Text přináší podrobná zjištění o výsledcích nominačních procesů v pěti politických stranách (dvě určené jako levicové, dvě jako pravicové, jedna jako středová) a dochází i k zajímavému závěru, že ideologická levicová pozice nezajišťuje očekávaný přístup k nominaci a výslednou reprezentaci (resp. funguje pro KSČM, ale ne pro ČSSD), a že očekávání se různě naplňuje i pro pravicové strany. K textu ovšem mám několik poznámek.

Práci bohužel prostupuje problém se strukturováním textu. Mnohé pasáže či informace se v textu objevují opakovaně bez zásadní přidané hodnoty. Z jednotlivých kapitol v teoretické části autorka jasně nevyvozuje, co je pro práci důležité. V textu tak je pouze slabě naznačeno, proč by ideologie měla ovlivňovat nominační procesy, a autorka neposkytuje jasná kritéria pro určení levicových, středových a pravicových stran. V kontextuální kapitole pak představuje jednotlivé zkoumané strany výčtem jejich programových témat (bez odkazů na konkrétní programy), ale nespojuje je přesvědčivě s předchozí teoretickou kapitolou. U Strany zelených je pak otázkou, zda skutečně jde o středovou stranu. Metodologická kapitola obsahuje představení a interpretaci výsledků, které by měly být přesunuty do analytické části.

V analytické kapitole se autorka věnuje několika tématům spojeným s výzkumnou otázkou (poměr žen a mužů na kandidátkách celkově, pozice žen na různých úrovních volitelnosti, podíly žen v jednotlivých krajích, a poměr kandidujících a zvolených žen). Tato témata autorka zpracovala pomocí tabulek a grafů, věnovala se jednotlivým stranám a vývoji podílu žen na kandidátkách v čase. Tato část přináší velké množství informací o jednotlivých stranách i porovnání mezi nimi. Tuto část považuji za nejpřínosnější, přestože některé grafy nejsou dobře čitelné (např. graf 4 by neměl mít spojnice) a některé informace si odporují (graf 3 a tabulka 7). Jednotlivé podkapitoly by mohly být zřetelněji odsazené, aby se v nich čtenáři lépe orientovalo. Za jistý problém také považuji, že autorka se v analytické části průběžně systematicky nevěnuje interpretaci výsledků ve vztahu k výzkumné otázce (to např. úplně chybí v poslední kapitole o nominovaných a zvolených ženách). Závěr se však na zodpovězení otázky zaměřuje.

Práce vychází z dostatečného množství relevantní literatury, byť více v textu využívaná je zejména ta česky psaná. Větší problém spatřuji v odkazování – velké části textu zejména v teoretických pasážích nejsou odkázány na zdroje.

Závěrem: text se zaměřuje na zajímavé téma a zpracovává velké množství dat k zodpovězení výzkumné otázky. Jeho problémem je nestrukturovanost a duplikování, nezaměřenost textu na jasné zodpovězení výzkumné otázky a formální úroveň práce. Mrzí mě, že jsem o autorčině práci na textu v tomto semestru nebyla informována a nemohla text konzultovat.

Na základě řečeného navrhuji práci k obhajobě s hodnocením E – dostatečně.

V Hradci Králové, 8. 1. 2024

Mgr. Petra Vodová, Ph.D.